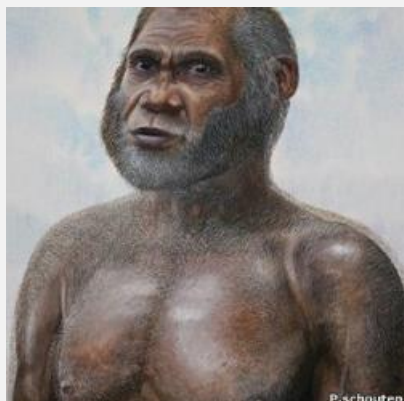

کشف فسیل انسان هایی متفاوت در چین

دانشمندان می گویند ویژگی های سر و چهره این فسیل ها را متفاوت از خصوصیات انسان امروزی می دانند بقایای آنچه ممکن است گونه ناشناخته ای از نژاد انسانی باشد، در جنوب چین کشف شده است.

دانشمندان می گویند ویژگی های سر و چهره این فسیل ها را متفاوت از خصوصیات انسان امروزی می دانند بقایای آنچه ممکن است گونه ناشناخته ای از نژاد انسانی باشد، در جنوب چین کشف شده است.

قدمت استخوان ها که دست کم به پنج نفر مربوط است به ۱۱ هزار و ۵۰۰ تا ۱۴ هزار و ۵۰۰ سال پیش برمی گردد.

دانشمندان در حال حاضر، آنها را "آدم های غار آهوی قرمز" می نامند. این غار یکی از محل هایی است که برخی از این اجساد در آنجا کشف شده اند.

تیم محقق گفته اند که تحلیل و بررسی دقیق تری بر روی فسیل ها لازم است تا بتوان آنها را گونه تازه ای از انسان در نظر گرفت.

دارن کورنو، یکی از سرپرستان این تیم و از استادان دانشگاه نیو ساوت ولز استرالیا گفت: "ما در این مرحله می کوشیم که در طبقه بندی آنها خیلی با دقت عمل کنیم."

او به بی بی سی گفت: "یکی از دلایل این کار این است که، چه باور کنید چه نکنید، در حال حاضر، در علم تکامل انسانی، تعریف عمومی، توافق شده و بیولوژیکی از گونه خودمان (هومو سیپین) ها هم نداریم. و این حوزه، بسیار مورد اختلاف نظر است."

تعدادی از این فسیل ها نزدیک شهر منگری در استان یونان در چین کشف شده اند. یک اسکلت دیگر هم در همسایگی این استان، در لانگلین یافته شده است.

جمجمه ها و دندان های فسیل های یافته شده در این دو منطقه به شدت به هم شباهت دارند، که نشان می دهند احتمالاً همه آنها از یک گروه جمعیتی بوده اند.

دانشمندان همچنان در حال حفاری و کاوش در این ناحیه اند.

۱۱ هزار و پانصد سال پیش انسان های غار آهوی قرمز احتمالاً شبیه این بوده اند.

ولی به گفته تیم تحقیق، ویژگی چهره هاشان کاملاً با خصوصیات چهره یک انسان امروزی است. آدم های غار آهوی قرمز ویژگی هایی ترکیبی از انسان های امروزی و انسان های باستان دارند.

این آدم ها کاسه های سرشان گردتر بود و برآمدگی های شاخص پیشانی داشتند. استخوان های جمجمه های آنها کاملاً ضخیم بود. صورت های آنها کاملاً کوتاه و تخت بود و بینی های پهن داشتند. آرواره های آنها جلو بود ولی از داشتن چانه انسان امروزی، بی بهره بودند. اسکن کامپیوتری جمجمه در ناحیه مغز تفاوت هایی را در نشان می دهد. آنها همچنین دندان های آسیاب بزرگ داشتند.

دکتر کورنو و همکارانش چند سناریو را درباره انسان های غار آهوی قرمز محتمل می شمارند.

یکی اینکه آنها نماینده مهاجران بسیار قدیمی از انسان های هوسپین با ظاهری بسیار بدوی بوده اند که پیش از نابودی، جدا از دیگر نژادها در آسیا زندگی می کرده اند.

احتمال دوم این است که آنها نژاد متمایزی از انسان بوده اند که در آسیا تکامل یافته اند و در کنار گونه انسانی خود ما، تا همین اواخر به زندگی ادامه داده اند.

احتمال دیگر نیز این است که آنها این ویژگی های بدوی تر را به دلیل تغییرهای ژنتیکی یا در پاسخ به فشارهای محیطی نظیر وضعیت آب و هوا، به صورت مجزا به تکامل رسانده اند.

تلاش هایی برای استخراج دی ان ای از بقایای این فسیل ها صورت گرفته است. از روی دی ان ای ها می توان مطالعات دقیق تری از تحولات ژنتیکی احتمالی و ارتباط آنها با گونه های دیگر انسانی - نئاندرتال ها و گونه اسرارآمیزی در سبیری که به دینسوان ها معروفند- انجام داد.

آدم های غار آهوی قرمز در هر کجا از درخت انسانی قرار داشته باشند، کشف آنها اهمیت زیادی دارد چرا که داستان جذاب مهاجرت و تکامل انسانی را که روز به روز پیچیده تر می شود، کامل تر می کند.